

पूतिमयूरिका स्त्री पूतिमयूरीव ततः स्त्रायै क । अज
मोदायाम् राजनि० ।

पतिमाष पु० मोक्षप्रवरधिभेदे “संज्ञतिपूतिमाषतश्चिद्विषयु शैव
मवानामाङ्गिरसगैरिधीतसाङ्गत्वेति” आश्रमो० १२ १२ ५
ततः नर्गन्धपत्ये यज् । पौतिमाषत्र तदपत्ये पुं स्त्री० ।

पूतिमृत्तिक न० ७५० । नरकभेदे याज्ञ० १ २ २ श्लो० ।
पूतिमेद पु० पूतिभेदोऽस्य । अरिभेदे विट् अदिरे । राजनि०
पूतिवक्त्र पु० पूति वक्त्रमस्य । दुर्गन्धस्य युक्ते “पूतिवक्त्रस्य
सूचकः” याज्ञ० १ २ १ श्लो० तद्धिदानकर्मभेदे उक्तः ।

पूतिवात पु० पूत्ये पवित्रत्वायै वातोऽस्य । १ विल्लहचे रत्नमा०
कर्म० । २ दुष्टगन्धयुक्तवाया पु० ।

पूतिवृक्ष पु० कर्म० । यत्रोनाकवृक्षे रत्नमा० ।

पूतिशारिजा स्त्री पूतः शरीरं जायते जम्-ड ।
खट्वाभे (खटाश) वनजन्तुभेदे त्रिका० ।

पूतीक पु० पूतिक+पु० । पूतिकरञ्जे अमरः ।
पूतीकरञ्ज पु० पूतिकरञ्ज+पु० । करञ्जभेदे रत्नमा० ।
पूतीका स्त्री पूतिका+पु० । (पुं इ) स्त्राते लताभेदे पूतिक-
शब्दे तावत्पु० प्रा० वाक्ये दृश्यम् ।

पूत्यण्ड पु० पूति दुर्गन्धमयम् । (गंघोषोका) १ गन्धकीटे
२ मृगनाभिभयोनिजन्मभेदे च पुं स्त्रीभेदि० । भा० शा० २ २ ४ अ०

पूथिका स्त्री पूतिका+पु० । पूतिकायां याज्ञभेदे सुश्रुतः ।
चुच्यु शब्दे २ ८ ५ ६ पु० दृश्यम् ।

पुन लि० पू-क्त “पूजो विनाशे” पा० त्रस्य नः । विनष्टे ।
पूप पु० पू-पक् । १ पिष्टके अमरः । पूपाय हितम् अपूपा० क
पथे यत् । पूपीय पूय तदर्थे तण्डुलादौ लि० ।

पूपला स्त्री पूयं तदाकारं वाति ला-क । पोलिकायां हेमच-
स्त्रायै क । पूपलाका तत्पार्थे हारा० । [कायां त्रिका० ।

पूपाली स्त्री पूपाय अलति अल-अच् नौरा० डीप् । पोलि-
पूपाटका स्त्री अष्ट परिमाणं यस्याः कन् अष्टका अष्टमी
उपचारात् तनकर्त्तव्यं आश्रमं पूपद्रव्यसाधनादका
कर्म० । आश्रमायत्याः परतः कृष्टाष्टमीविहिते आश्रमे ।
“आद्याः पूपैः सदा कायां सांख्येन्या भवेत्तथा । शक्रैः
कायां हतोया स्यादेष्ट इत्यगतो विधिः” ति० त० ।

पूपिका स्त्री पूपस्तदाकारोऽस्यस्याः ठन् । पोलिकायां हेम-
पूय दुर्गन्धे अक० भेदेने विशरणे च सक० दिवा० आश्रम० सेट् ।
पूयते अपूयिष्ट । अपूयिष्टं (ध्वम्) उपूये ।

पूय न० पूय-अच् । त्रयादिनाः स्त्रुते रक्तविचारभेदे (पूज) ।
हेमच० । भावे स्त्रुट् । पूयन तत्पार्थे न० शब्द० ।

पूयमानयव अज्य० पूयमाना निस्तुवीक्रियमाणा यवा
यत् । तिष्ठु पु० अज्ययो० । परिष्कृतमायवापारे
खलादौ ।

पूयरक्त पु० पूययुक्तं रक्तमस्य । “दोषैर्विदग्धैरथ वापि
जन्तोर्ललाटदेशेऽभिहितस्य तैस्तु । नाथा सवेत् पूय-
मस्यग्विनिश्च तं पूयरक्तं प्रवदन्ति रोगम्” सुश्रुतोक्ते
नामारोगभेदे पूयशोषितादयोऽप्यत्र ।

पूयवर्द्धन पु० पूयं वर्द्धयति हृष-अच्-ल्यु । सुश्रुतोक्ते
नवधान्यादौ द्रव्यवर्गभेदे ।

“नवधान्यापतितस्य कलायुक्तस्य निष्पावहरितकशाकाण्ड-
खण्डकटुकं गुडपिष्टविज्ञातवक्त्रं गुरुप्यशाकाजानिष्पान्नीद-
कसांसवशाशीतोदकशरपायसदधिदुग्धतक्रप्रभृतीन् परि-
हरेत् । तक्रान्नो नवधान्यादियौऽयं वर्ग उदाहृतः ।
दोषसंज्ञननो ह्येष विज्ञेयः पूयवर्द्धनः” । [द्वयोऽप्यत्र ।

पूयारि पु० हत० । निष्कृष्टे राजनि० । पूयनाशका-
पूयालस पु० “पक्वः शोफः शब्जः संश्लेष्टः वाचं
पूयं पूति पूयालसः सः” सुश्रुतोक्ते सन्निगतरोनभेदे ।

पूयोद न० पूयभेदोदकमस्य उदादेशः । नरकभेदे भाग० ५ २ ७ ।
पूर पूर्य प्रीणने च दिवा० आश्रम० सक० सेट् । पूर्यते अपूरि-

अपूरिष्ट । उपूरु दैदिष्ट । पूर्यः । [पूरितः ।
पूर पूर्य प्रीणने च्चु० उभ० सक० सेट् । पूरयति अपूपुरत् त ।

पूर पु० पूर-क । १ जलसंपूर्णे २ खाद्यभेदे ३ त्रयशुद्धौ च भेदि०
४ दाहाशुद्धि न० राजनि० ।

पूरक लि० पूरयति पूरि-एवञ् । १ पूरणकर्त्तरि २ शुष्कके अहो
च । ३ वीजपूरे राजनि० । ४ बहिर्हृत्सिकस्य प्राणस्य वायोः
नाशयाजपत्र देहान्तःप्रवेशनद्वयपारभेदे । प्राणायास-
शब्दे दृश्यम् । स्त्रायौ च कालमध्ये देये प्रेतस्मातिवाहिक-
देहनाशनेन प्रेतदेहपूरके १ पिण्डे तत्कर्मण्यतादिशु० त० अथ

“अन्नेदं बीजं पूर्वक्रियाया आतिवाहिकदेहत्यागोत्तर
देहान्तरजननं, मध्यक्रियाया अपि प्रेतत्वपरिहारो-
त्तरं देहान्तरजननं ततश्चैकयेव तत्त्वित्तौ पुनस्तत्
करणं वचनाभावेऽनर्थकम् । तथा च विष्णुधर्मोत्तरे

“तत्त्वत्वादेव मृच्छाति शरीरमातिवाहिकम् । अहो
त्रजन्ति भूतानि श्लोथ्यन्त्यास्तस्य विषहात्” । श्लोधि
भूतानि तंजोवाच्याकाशानि पृथिवीजले त्व अघो
गच्छतः । तत्त्वत्वात् मृत्युज्ज्वात् । तथा “आतिवाहिक
संज्ञोऽहो देहो भवति भाग्येव ! । केवचं तत्त्वत्वायां
नान्येषां प्राणिनां कृत्स्नम्” । तथा “प्रेतपिण्डेऽपि दत्ते-